

Abstrakt

Cílem předkládané práce je popsat a analyzovat institut totožnosti skutku. Důvodem pro výběr tohoto tématu je zejména jeho úzká spojitost se soudní praxí.

Práce se skládá ze tří hlavních kapitol, přičemž každá z nich se zabývá různými aspekty institutu totožnosti.

První kapitola se zaměřuje na úpravu institutu totožnosti skutku v českém právu. Na vybraných judikátech ilustruje obecné principy tohoto institutu, kterými se soudy při rozhodování řídí.

Druhá kapitola se soustřeďuje na mezinárodní kontext institutu totožnosti skutku. Je rozdělena do dvou částí. První se týká regulace této otázky v právu Evropské unie a rozhodnutích Evropského soudního dvora a následně druhá část se věnuje způsobu interpretace čl. 4 Protokolu č. 7 Evropské úmluvy o lidských právech Evropským soudem pro lidská práva.

Třetí část zkoumá problémy vzniklé v souvislosti s nesprávným překladem pojmu „offence“ použitým v čl. 4 Protokolu č. 7 Evropské úmluvy o lidských právech v české verzi tohoto dokumentu. Dále se tato kapitola zabývá klíčovým rozhodnutím Nejvyššího soudu z roku 2004, kterým přizpůsobil český výklad tohoto pojmu původnímu smyslu uvedeného ustanovení a problémy, které tento interpretační přístup přináší. Na závěr kapitola poukazuje na přesah trestněprávního institutu totožnosti skutku do občanského práva procesního.